

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Caput XXX. Oppressio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

sed ea quæ singularis est. arg. l. 1. in fin. ff. de Senator.

IX.

Opinio communis fortior est quam fictio, quia fictio præsupponit contrariam veritatem. c. quod à patribus 4. dist. 75. c. sunt 19. 27. q. 2. Joh. Andr. super reg. cum quis in jus succedit. q. 5. de R. 7. n. 4. siquidem eam non debemus relinquere propter novam phantasiam alterius. Bald. & Paul. de Castr. in l. fin. C. de instit. & substit. qua de causa iudex qui omittit communem opinionem adhærendo opinioni singulari unius Doctoris, litem non modo suam facere dicitur. Bart. in l. fin. C. de pen. judic. qui mal. judic. Marant. q. 5. legal. dist. 10. num. 38. Jason. in l. sciendum. §. fin. col. penult. ff. qui satisd. cog. & Alex. conf. 95. col. 3. vol. 2. Alex. conf. 27. col. 3. vol. 1. verum etiam si ab ea in iudicando recesserit, puniri debet. d. l. 2. ubi Bald. Cod. de pen. jud. qui malè judic.

Declara non procedere, si opinio communis Legum textibus destituatur, nec ulla adduci ratio possit. l. 1. §. sed neque C. de ver. jur. Encl. cap. capellanus 4. & ibi Dd. de ser. l. si quis 10. C. de condict. indeb. Joh. Andr. in cap. 1. de constitut. Camill. Plaut. in rubr. de V. O. lib. 1. cap. 1. num. 8. Hartman. Pistor. 1. q. 5. 3. num. 24. Aliàs multo erit melius ei opinioni adhærere; quæ firmitioribus textibus ac melioribus fulcitur rationibus, etiamsi vel Imperator ipsemet esset in contraria sententia. l. Aemilius 38. ff. de minor. Angel. conf. 170. col. 6. sæpe enim numero ulu venire solet, ut interpretes dicta aliorum personarum pedibus sequantur exemplo avium (quas Regales vocant) quarum unam prævolantem reliquæ omnes sublequi solent. Hartman. Pistor. 1. q. 5. 24. num. 37. cum ea, quæ jure non probatur, impunè sperni queat. Anton. de Butr. & Abb. in cap. 2. extr. de usur. Quapropter novæ opinioni contra communem tunc adhærendum, quando meliori fundata sit ratione, licet paucorum aut unius sit Doctoris Joh. Andr. in cap. 1. extr. de constit. Curt. jun. conf. 63. num. 1. Etsi enim religio sit maxima à communi Dd. opinione recedere Gabriel. Palæot. lib. sing. de 20. lib. & spur. cap. 46. num. 5. Veritati tamen præjudicium adferre non debet. l. 5. §. meminisse 9. ff. de alend. liber. Bocer. in Comment. ad Inst. de instit. & exhered. liber. num. 84. cum negari non possit eandem communem opinionem sapienter inventam esse falsissimam, prout ostendit Fichard. 1. conf. 6. num. 6. quoniam & sacris consignatum esse literis, ubi Exodi 23. in pr. in iudicio non acquiescas plurimorum sententia, ut à verò devies, legitur, satis abunde constat. vid. Felin. in c. 1. extr. de constit. Dec. conf. 259. visis in pr. & consil. 366. num. 7. vers. 3. col. 3. Pacian. conf. 33. num. 4.

De Oppignoratione

vid. rubr. de pignore.

CAPUT XXIX.

Oppositum.

Axioma I.

Oppositorum natura est, ut se invicem tollant. l. quæ 98. ff. de acquir. hered. quia quod in uno disponitur, in alio negatur. c. nonne 5. de præsumpt. Conf. Illustr. tom. 3. conf. 41. n. 5. & ad positionem unius de oppositis, alterius sequi destructionem necesse est. l. hæc verba 69. de V. S. l. sed etsi pupill. §. si institutor. 7. ff. act. Pantischn. 2. q. 13. n. 7.

II.

Quæ per diversa accidentia differunt, non opponuntur propriè; cum oppositio sit distantia sub eodem genere, Arnif. 2. relect. cap. 1. §. 4. num. 8. Ut enim justæ contradictionis leges serventur, oportet omnia contraria, & eodem modo prædicari. C. A. mandat. tb. 10.

III.

OPPOSITUM idem operatur in opposito, quod propositum in proposito, l. fin. §. fin. ff. de legat. 3. l. qui quærit am 15. ff. de legat. 1. l. si ex toto §. in pr. ff. eod. tit. l. si ut proponis 2. Cod. de nupt. l. Julianus 13. §. si venditor 4. & §. si procurator 25. ff. de actionib. empti. (§. plus. Inst. de action. cap. hospitium. distinct. 32. Laurent. Tennin. de Cautel. cautel. 45. n. 14.) Signorol. conf. 68. col. 4. Tiraquel. de retractu lig. §. 1. gl. 12. n. 16. Nevizan. conf. 70. num. 24. Socin. conf. 73. col. fin. in fin. vol. 1. Petr. Andr. Gammar. in dialect. legal. lib. 2. loco de proposito ad oppositum. Dec. conf. 382. n. 5. Mascard. de probationib. conclus. 815. n. 8. Menoch. conf. 271. n. 10. & conf. 296. n. 62. Surd. conf. 310. n. 12. vol. 3. Mari. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 52. n. 12. Octav. Glorit. resps. 5. n. 32. Idem Surd. conf. 45. n. 23. & consil. 80. n. 35. & conf. 89. n. 40. & conf. 94. n. 51. & conf. 151. num. 31. Steph. Grat. discept. for. tom. 4. c. 757. n. 6. Vincent. Fusar. de substitut. q. 5. 257. n. 65.

IV.

OPPOSITA juxta se posita magis elucescunt. l. unic. §. & cum triplici. 2. in pr. C. de caduc. tollend. Arist. 2. de Caelo. Bald. in l. 1. C. quando liceat ab empt. disced. (Ex oppositione enim terminorum vocum significationes apparent. Treutl. 1. dist. 2. th. 1. vers. nam ex oppositione, a copposita ea demum sunt, quæ opponuntur secundum idem ad idem. l. 3. l. 12. l. 13. de except. rei judic. l. ult. C. de edend.)

CAPUT XXX.

Oppressio.

Axioma

Axioma I.

Oppressio dicitur, quæ exercetur in pauperes contra iustitiam & veritatem. *cap. pauper. 72. ii. quest. 3.*

II.

Oppressio, iniquitas, injustitia, iudicium sanguinis est. *cap. omnes. 25. de penitent. distinct. 1.*

III.

Oppressus omnis liberè appellet, nec ab ullo prolubeatur. *c. omnes. 3. 2. q. 6.*

CAP. XXXI.

Oratio.

Axioma I.

Oratione una iuncti pariformiter censentur, determinati. *l. Seja 20. §. Gajo 2. ubi Bart. ff. de fundo instruct. l. si legatur. §. fin. ubi Bart. ff. de legat. 3. gloss. in l. liber homo. §. Titius. ff. de hered. Instituit. Ratio, quia una determinatio respiciens plura, æqualiter determinat. l. nam hoc jure 4. in pr. ff. de vulg. substit. & ibid. Jason. n. 8. Vult. i. Consil. Marpurg. 31. n. 36. vid. inf. lib. 17. c. successio.*

II.

Orantis animus nihil aliud cogitare debet, quam id solum, quod petitur. *cap. quando 70. de consecrat. distinct. 1.* Oratio enim est pii animi affectus omnia in DEUM protendens. *cap. quando 70. de consecratione. dist. 1.* & voces orationis ad aures DEI non diriguntur, nisi cum animi affectu. *cap. sedulo 12. dist. 38.* siquidem cum quolibet orationis verbo debet concors esse sensus cogitationis. *cap. nunquam 33. de consecrat. dist. 5.* atque ita non verbis tantum, sed & corde orandum est. *c. non mediocriter 24. d. dist. 5.*

CAP. XXXII.

Ordinarium.

Ordinarium ubi sufficit, non debet dari remedium extraordinarium. *l. in cause 13. in princip. de minor. Weseimb. in parat. ff. de nov. oper. nunc. Jason. in l. 1. §. 1. n. 11. ff. de nov. oper. nunc. idem in §. prejudiciales. Institut. de action. num. 34.* Consil. Arg. 67. n. 1. vol. 1. Verba enim in qualibet dispositione & omni actu intelligenda sunt, secundum ordinarium cursum, nec ad id, quod extraordinario modo, vel jure tantum introductum, vel factum est, porrigi & protendi debent. *arg. l. scio 10. §. medico 1. ff. de annuis legat. Regn. Sixt. 1. Consil. Marpurg. 10. num. 41.* cum dici non possit eum peccasse, qui remediis concessis & via ordinaria uti voluit. *l. 3. §. si quis 5. de Reg. Jur. l. 3. §. quod ait 7. de incend. ruin. naufrag. Menoch. consil. 2. n. 134. Roland. à Valle consil. 77. n. 52. lib. 1. Weseimb. consil. 21. n. 37.* Regn. Sixt. 2. Consil. Marpurg. 10. n. 28. Agens igitur via ordinaria, censetur via extraordinariæ executive renunciassse. *gloss. in l. proinde. §. notandum ad L. Aquil. Roman. consil. 133. Marant. disput. 6. quest. legal. n. 24.*

CAP. XXXIII.

De Ordinatione & Ordine Clericali.

Axioma I.

Ordinari aliquem sine titulo seu certo officio non posse manifestum est. *can. 1. & 2. dist. 70.* nec exceptio ab hac regulâ est, si quis ideò ordinetur, ut infidelibus sine denominatione certi loci Evangelium prædicet, nam & hic titulus est. *Brünnem. de Jure Eccles. L. 1. cap. 5. §. 21.* Contrarium tamen in Anglia observatur, ubi Magistri ac socii collegiorum nulla prævia vocatione ordinantur, & actus ministeriales seu illa, quæ ordinis sunt, promiscuè exercent, quod in speciali Synodo Londinensi ipsis permissum esse testatur Hugo Grotius de Imper. summ. potest. circa sacra cap. 10. pag. mibi 247. Stryck. in annot. ad Brünnem. d. l. p. m. 88.

II.

Etiâ ab heterodoxo facta ordinatio in orthodoxâ Ecclesiâ valet, si essentialia ordinationis sint observata, etsi alia, quæ non sunt Juris divini, sint superaddita. *Can. Apost. Art. Schmalcald. P. 3. a. 10. Schilter. Institut. Jur. Canon. L. 1. tit. 15. §. 4.*

III.

Ordinationes omnes ex autoritate Concilii Niceni *cap. 4.* fiunt ab Episcopis, sicut apud Protestantes per Superintendentem aliquem, cui has vices demandant Principes Augustanæ Confessionis, quibus Jura Episcopalia competunt.

Limita: in casu necessitatis etiâ à presbytero fieri potest ordinatio, ut testem Augustinum citat Gerhardus de Ministr. Eccl. §. 154. *Brünnem. de Jure Eccles. L. 1. c. 5. §. 19.*

IV.

In ordinante non requiritur Jurisdictio. *Hülsem. Apol. Min. Evang. §. 26.*

V.

Ordinem sacrum propriè Sacramentum non esse, satis ostenderunt Theologi Protestantes, præcipuè verò Chemnit. in Exam. Concil. Trident. P. 2. Verùm quid vi ordinationis & vocationis ministro Ecclesiæ agendum incumbat, vid. apud Brünnem. in Jur. Eccles. lib. 1. cap. 6.

CAP. XXXIV.

De Ordine.

Axioma I.

Ordo entium est modus, Bald. in proem. ff. & in jure laudabilis est. Idem in l. 2. ff. de orig. jur. Scire enim quid facias, nescire autem quo ordine facias, non est perfectæ cognitionis. Idem in d. proem. ff. Borcholt. in proem. feudor. Honthem. 3. de art. notar. cap. 5. num. 9. siquidem ordine nec quicquam jucundius, aut ad usum commodius nihil excogitatum esse perhibent. Hieron. Alban. de potest. Papæ part. 1. num. 15. Joh. Capistr. de autorit. Papæ part. 3. p. 2. n. 76.

(F)

Arum.